

פרק יז יחסי עובד ומעביד

מפעלי חסד

מספר בערגה הר"ר אברהם פלדמן:

שאלו נא את מאות העובדים שעבדו במפעליו על יחסי עובד ומעביד ששררו ביניהם או על כללים וחוקים מקובלים, הם לא יבינו על מה אתם מדברים. עיניהם יבריקו בערגה אל דמותו. כשם שאב מתמסר, דואג ונוטל את עול ילדיו על כתפיו, מתפשר וסולח, אוהב ומרחם - כך בדיוק נהג כלפי העובדים במפעלי היהלומים שלו, אשר ליתר דיוק היו מפעלי חסד.

גם בעלי צדקה וחסד נוהגים להפריד בין חסד לעסק. הם יעניקו צדקה מכל הלב, אך בענייני העסק ידקדקו ויקפידו שהעניינים יתנהלו באופן מדוקדק.

מפעלי היהלומים הוקמו במטרה לספק לאנשים את הטוב ביותר - מקום עבודה. בזכותו נכנסו אנשים רבים למעגל העבודה והחלו לעסוק בענף היהלומים.

הוא היה מאושר על כל משרה של תיווך או ביקוע יהלומים שאויישה באדם נוסף.

משכורת עם לב

אבינו חישוב, שאם יוסיף עשרים אחוז להוצאות החודשיות ויכלול בחשבון גם מענקים לעובדים, הוא רק ירוויח. בתקופה ההיא היו הרווחים מעסקי היהלומים עצומים, ונותר לו די להעניק לעובדים וגם להרוויח.

תשלום משכורת היה בעבורו הנאה. תמיד נתן יותר ממה שמגיע ויותר ממה שנתבקש.

מספר במכתבו הרב רחמים ארבל, מנהל עבודה במפעל:

לרוב העובדים היה חשבון נוסף על המשכורת - חשבון חסד.

לדוגמה, עם משה ערך ר' שמואל הסכם שיקבל שכר מינימום גם אם יספיק מעט. האיש היה מוגבל בגופו והתקשה בעבודה. אמנם בענף היהלומים משלמים בקבלנות, לפי ההספק, אבל לגבי משה השתנו הכללים.

אשתו של דניאל הייתה חולה, ולכן קיבל תמיכה חודשית על הטיפול בה, נוסף על המשכורת.

ראובן הגיע בסוף החודש וסיפר שלא הצליח להרוויח דיו בעבודה. "בסדר", הגיב ר' שמואל לעומתו. "בחודש הבא אתן לך תוספת".

מצוקות שונות הגיעו לאוזניו של ר' שמואל, והוא שמח לעזור לכל אחד. הוא לא שמר על דיסטנס (ריחוק) בינו לבין העובדים. כל מי שסבל מבעיה רפואית שהצריכה הוצאות כספיות ידע את הכתובת.

לדוגמה, בעת ההיא ניתוח לב פתוח היה נדיר בישראל, ועלותו הייתה יקרה מאוד. גם טיפולים אחרים הצריכו ממון רב. במקרים מעין אלה היה ר' שמואל בעצמו קובע תור אצל הרופא ונושא בכל ההוצאות.

לא מדובר בעובד אחד או בשניים. ר' שמואל העסיק מאות עובדים, וכל אימת שזקקו למענק או להלוואה, ביקשו ממנו, והוא לא השיב את פניהם ריקם.

בעת שמחה במעונו של אחד העובדים היה ר' שמואל נוהג להשרות תחושת גיל ושותפות בקרב כולם. ר' שמואל העניק לעובד מתנה מכובדת באופן אישי, ובנוסף הזמין מקייטרינג ארוחת צהריים חגיגית לכל העובדים.

הגדיר זאת אחד הפקידים: "המקום היה מוסד לצדקה וחסד יותר ממפעל לעיבוד יהלומים".

משכורת כפולה

ידיד של בעל המעשה סיפר לבנו הרה"ג ר' חיים משה דסקל את הסיפור המפעים הבא:

"היכן הכסף?" האשה הביטה בארנקה בעיניים מבוהלות.

המשכורת, כל המשכורת שקיבל בעלה מר' שמואל דסקל - איננה!

האשה לא ידעה את נפשה. רק אתמול קיבל בעלה משכורת, סכום נכבד ביותר! היום יצאה לשוק בלב מתרונן לקנות מצרכים, והנה... המשכורת נעלמה.

אבדה, נגנבה, מי יודע מה...

אי-אפשר לתאר את עוגמת נפשו של הבעל בשומעו על האבידה. עמל של חודש שלם ירד לטמיון. הוא לא העז לספר על כך לר' שמואל, אך סיפר זאת לאחד מחבריו לעבודה.

החבר שיתף את ר' שמואל.

"שמעתי שהמשכורת נעלמה", פנה ר' שמואל לבעל בשלווה. "הנה לך משכורת נוספת", והושיט לו סכום זהה לזה שהעניק לו יומיים קודם לכן...

יותר ממה שהעגל רוצה לינוק

סיפר הרה"ח ר' בן ציון ויילר:

עצה טובה נתן לי כ"ק מרן אדמו"ר הישועות משה' מוויז'ניץ. כשהתקבלתי לעבודה אצל ר' שמואל, נכנסתי אל הרבי ושאלה בפי: "אני עומד להתקבל כמנהל העסק אצל ר' שמואל דסקל. איזו משכורת אבקש ממנו?"

"אל תנקוב סכום מסוים", יעץ הרבי. ר' שמואל ייתן לך סכום גבוה יותר ממה שתבקש..." וכך היה...

מקצוע ליטוש הלב

במקצוע ליטוש היהלומים מקובל, שפועל חדש הלומד את סודות המקצוע אינו מקבל משכורת בחודש הראשון, ובחודש השני מקבל משכורת חלקית. בחודשים אלו מהווה העבודה תשלום על הידע שהנחיל המעסיק לעובד.

מספר הרה"ח ר' בנימין אדלר:

למדתי אצל ר' שמואל את מקצוע הליטוש. רכשתי מיומנות במהירות, וכבר בחודש הראשון הספקתי ללטש כמות יהלומים גדולה ואיכותית. לא ציפיתי לקבל משכורת בחודש הראשון, כמקובל.

הוגעתי את מוחי, מנין אתפרנס בחודש זה?!

הופתעתי כאשר בסוף החודש העניק לי ר' שמואל משכורת שלמה כפועל ותיק, כשהוא מפטיר לעברי: "אתה עובד היטב. אין סיבה שלא תתחיל להשתכר כבר מעכשיו!"

באותו רגע למדתי מר' שמואל מקצוע נוסף - ליטוש הלב וטוהר המידות!

לא אמנע מיהודי המבקש להתפרנס...

מספר הרה"ח ר' חיים צבי גוטמן מבני ברק:

כאשר ביקשתי להתקבל לעבודה אצל ר' שמואל, הזהירו אותי אנשים: "אל תקבלו לעבודה. הוא אדם מוכשר. בזמן קצר ילמד הוא את סודות המקצוע ויהפוך לעצמאי - על חשבונך!"

"איני מרחיק לכת בחישובים כאלה", הגיב בשלווה. "לא אמנע עבודה מיהודי המבקש להתפרנס. כרגע הוא זקוק לפרנסה".

לאחר שנים רבות שעבדתי אצלו, החלטתי להיות סופר סת"ם. לימוד הכתיבה והתרגול הראשוני גזלו הרבה מזמני, ונאלצתי לעבוד בליטוש היהלומים במשרה חלקית. היות ששכר העבודה ניתן בקבלנות, לא גרמתי לר' שמואל הפסדים, אך יצרתי פיגור בהספק, והדבר הקשה על מנהלי העבודה.

באחד הימים הגיעו אליו מנהלי העבודה בתלונה: "ר' חיים צבי מעוניין לעזוב את העבודה ולהפוך לסופר סת"ם. ההיעדרויות מעכבות ומשבשות את הספק העבודה. אנא פטר אותו!"

"אבל הוא רוצה להיות סופר סת"ם", הגיב במתינות. "לא אוכל למנוע זאת ממנו. להפך, אסייע בידו!"

בלשון רכה ואהבת

מספר הר"ר אברהם פלדמן:

מפעם לפעם נערכו במשרד בדיקות איכות כדי לפקח על רמת העבודה. אם התגלה שאחד העובדים אינו מבצע את עבודתו ביעילות וגורם נזק, היה ר' שמואל קורא לו לשיחה ומסביר לו במילים רכות ובצורה אבהית את הנזק הנגרם. הוא ביקש ממנו לשים לב להבא ולהשתדל ביתר שאת בעת העבודה.

מיותר לומר שהמילים שיצאו מן הלב נכנסו אל הלב.

אין לך מושג מי היהודי הזה

סיפר הרה"ח ר' שמואל רוזנבאום מקרית ויז'ניץ:

"האם אתה מכיר את שמואל דסקל מויז'ניץ?" פנה אלי חולה בבית החולים כשביקרתי שם ידיד חולה.

"אין לך מושג מיהו היהודי הזה. עבדתי אצלו בעבר, וכששכבתי חולה במשך חודשים אחדים, שילם לי את כל המשכורת ופרנס אותי בחינם לאורך כל התקופה!" - - -

והוא לא היה היחיד.

סיפר הרה"ח ר' חיים לייב כהנא מקריית ויז'ניץ:

יהודי שעבד אצל ר' שמואל במפעל באשקלון סיפר לי, שכשאשתו חלתה ל"ע, היה רתוק למיטתה בבית החולים מספר חודשים. מצבו הכלכלי היה קשה מנשוא, כיוון שמחמת מחלתה כמעט לא עבד בתקופה זו. בצר לו פנה לר' שמואל וביקשו שיעזור לו בתמיכה כספית, כסכום השווה לחלק מהספק עבודתו החודשי.

ר' שמואל חשב מספר דקות, ולאחר מכן פנה למנהל העבודה: "תן לו את המשכורת שהיה מרוויח בכל החודשים שלא עבד!"

טיולים

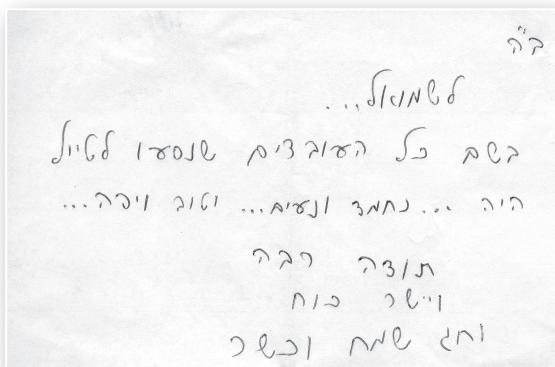
כאב אוהב, היוצא עם ילדיו מפעם לפעם לטיול מאוורר, ערך טיולים לעובדים.

מדי שנה בחול המועד פסח ארגן טיול לכל עובדיו כשהוא מצטרף אליהם. גם בשנותיו האחרונות, כאשר נחלש, לא ויתר והצטרף לטיול כדי להיות קרוב לעובדים.

כל עובד שרצה לצרף את ילדיו, את קרוביו או את ידידיו, נענה בחיוב ובשמחה, שהרי מטרת הטיול הייתה לרומם את העובדים ולהעניק להם הרגשה טובה.

שנה אחת הגדיל לעשות וארגן לעובדים טיול לשווייץ ולאתרים נוספים באירופה למשך שבועיים. הוא אפשר לעובדים לשלם על

הטיול בתשלומים שנפרסו על פני שנה, וזאת לאחר שסבסד חלק גדול מההוצאות.

מכתב ברכה מצורף לשי מהעובדים על הטיול

מתנה כספית במקום טיול

מספר הרב רחמים ארבל:

"מדוע אינך מצטרף לטיול לשווייץ?" שאל אותי ר' שמואל. פירטתי בפניו את הסיבה האישית המונעת ממני לנסוע. הרגשתי שכאב לו על כך. הוא אהב להעניק.

לפתע פנה אלי באהבה: "שמע, רחמים. אני מסבסד לכל אחד חלק מהוצאות הנסיעה. גם לך אעניק מתנה כספית. בכך תהיה שותף לחבריך לעבודה!"

נדהמתי מגדלות נפשו. עד כמה צמא היהודי הזה להעניק ולהעניק לפועליו כאב אוהב לבניו!

גם אתה פועל שלי...

מספר בערגה הרה"ח ר' ברוך אדלר:

אני הייתי הפועל הראשון שלמד מר' שמואל את תורת ליטוש היהלומים. באחד הימים פנה הרה"ח ר' ברוך גרינברגר, ידידו של ר' שמואל, וסיפר לו שהסינדיקט דורש ממנו לפתוח מפעל אוטומטי לליטוש יהלומים, וכלקוח קבוע הוא חייב להיענות לדרישתם. אי לכך פנה לר' שמואל בבקשה שייתן לו את אחד מפועליו המוכשרים. "אתן לך את ברוך אדלר", ענה לו ר' שמואל. הייתי פועל טוב מאוד, אבל בטוב לבו רצה ר' שמואל לעזור לידידו. חלפו חמש שנים...

יום אחד פגשתי את ר' שמואל בבורסת היהלומים. הוא פנה אלי בפנים קורנות: "ברוך היקר, הלוא אתה היית הפועל הראשון שלי. לעולם לא אשכח כמה נהניתי מעבודתך. אני מארגן נסיעה לשווייץ לכל הפועלים. קרוב למחצית העלות מסובסדת. אשמח מאוד לראותך משתתף עם משפחתך בטיול".

הדיבור נעתק מפי. מאז עזבתי את מקום העבודה חלפו חמש שנים, ועדיין חשוב לו שאסע עמו לטיול...

מכונית בהשאלה

סיפר הרב רחמים ארבל:

ניחוח של חופש הורגש במפעל. בעוד זמן קצר יצאו העובדים לחופשתם השנתית לצבור כוח לקראת השנה הבאה.

"היכן אתה עומד לנפוש עם בני משפחתך, שמעון?" שאל ר' שמואל את אחד העובדים.

"כנראה אשאר בבית", הייתה התשובה. "ילדי קטנים ואין לי רכב, כך שהאפשרות שנותרה לי היא 'לנפוש' בבית."

ר' שמואל שמר את הדבר...

לאחר מכן פנה אלי וביקש את הרכב שברשותי. מכונית זו הייתה שייכת לר' שמואל ושימשה אותי לצורך עבודתי כמנהל המפעל באשקלון. "אני עומד לצאת לחו"ל, ועד שאשוב תוכל להשתמש ברכב האישי שלי", אמר ר' שמואל.

"את הרכב שברשותך העבר לשמעון, כדי שיוכל לצאת ולהחליף כוח עם בני משפחתו".

זהו יחס שאינו מוכר בעולם, סיים הרב רחמים את סיפורו.

יהלום במתנה

סיפר הרה"ח ר' יעקב מאיר ארליך, מנהל עבודה במפעל האוטומטי לעיבוד יהלומים:

לאחר שאירסתי את בני, ביקשתי לקנות מר' שמואל יהלום לכלה. הייתי סמוך ובטוח שר' שמואל ימכור לי יהלום במחיר טוב, אבל הופתעתי. הוא לא הסכים בשום אופן לקבל תמורה על היהלום!

סיפר עובד נוסף שעבד במפעל במשך שנים ארוכות:

ביקשתי לקנות לרעייתי יהלום, וכאשר ראיתי אבן שנשאה חן בעיני, שאלתי את ר' שמואל על התשלום. בתגובה, מסר לידי את היהלום חינם אין כסף.

הבוס מוותר על מיטתו

סיפר ר' עזרא עוזרי, איש התחזוקה של המפעל בשיכון ה':

כאשר רצה ר' שמואל לפתוח מפעל ברומניה, נסעתי עמו כדי לסייע בהקמת המפעל. ישנו בדירה בשני חדרים נפרדים. מיטתי לא הייתה נוחה, בלשון המעטה, ולא יכולתי להירדם.

למחרת הבחין ר' שמואל בעייפותי, וכששאל איך ישנתי, שחתי לתומי שלא הצלחתי לישון. 'בוא לישון עמי בחדרי, הזמין אותי. בכך לא אמר די. הוא הורה לי לישון במיטתו, ואילו הוא ישן במיטה אחרת, נוחה פחות.

ר' שמואל בזאיר

התפעלתי עד עמקי נשמתו. ר' שמואל היה הבוס שלי, סוחר אמיד, ואני בסך הכל עובד. הרגשתי כאילו הייתי בנו יחידו!

בטבעו היה צנוע, ומעולם לא ישן בחדר עם אדם זר, אך כשמדובר בשנתו של עובד, הוא ויתר על נוחותו, על עדינותו ועל תחושתו האישית.

המפעל בקוממיות במסגרת הנח"ל

בשנות השישים שהו בחורים דתיים בקיבוצים ובמושבים דתיים ועסקו בעבודה בשילוב שירות צבאי במסגרת הנח"ל.

מפעל היהלומים של ר' שמואל במושב קוממיות היווה מקום עבודה נפלא לבחורים הדתיים.

סיפר ר' משה קליין, שהיה אחד מן הבחורים:

עבדנו במפעל תחת פיקודו של הנגיד הנכבד הרה"ח ר' משה חיים שיינפלד. החום שהקרין ר' שמואל והאהבה שהשרה עלינו פתחו את הלבבות וחיזקו אותנו.

הצעירים ידעו כי לבו של ר' שמואל פתוח ואוזנו קשובה תמיד. כל אימת שהגיע לקוממיות, היו פונים אליו, מגלים לו את בעיותיהם האישיות ומבקשים את עזרתו. יחסו של ר' שמואל היה מפעים! הוא תמך בהם הן נפשית והן כלכלית, ולא אחת סייע גם לבני משפחותיהם.

לפעמים הפתיע אותם והגיע לקוממיות בשעות שאינן מקובלות כדי לוודא שאינם מעבירים את זמנם לבטלה אלא עובדים כראוי. פעם נוכח לראות כי הם משחקים בכדור בזמן העבודה - - -

הבחורים נבהלו מאוד. ר' שמואל תפס אותם בקלקתם!

ר' שמואל הבין לנפשם. במקום להרים את קולו ולנזוף בהם, אסף אותם סביבו והבהיר להם את חשיבותו של מוסר העבודה ואת מעלת ניצול הזמן.

הדברים חלחלו עמוק בלבם ונצרבו שם לאורך שנים.

"אני חייב לר' שמואל את חיי!" המשיך הלה לספר.

באחד הימים נדרשו חיילים אחדים מהנח"ל לצאת למבצע באילת. ר' שמואל התנגד ליציאתו: "אתה אחראי למטבח. אינך יכול לעזוב את משמרתך", הבהיר לי. השתוקקתי להשתתף במבצע ואף השגתי חייל שימלא את מקומי

במטבח, אך ר' שמואל התעקש: "אתה תישאר. החיילים זקוקים לאוכל מזין ומשובח. מילויי מקום עלולים לחולל בעיות".

לא הייתה לי ברירה. נשארתי. כך ניצלו חיילי! כל המשתתפים במבצע נספו בתאונה נוראה שהתרחשה שם!

שלי ושלכם - שלו!

במכתב נרגש מגולל הרב רחמים ארבל את קורותיו באותה תקופה:

בשנת תשכ"א (1961), כאשר סיימתי את לימודי בתיכון, השתוקקה אמי שאלמד מקצוע. בין היתר עלה רעיון שאפנה לענף היהלומים. קמנו ונסענו לביתו של ר' שמואל כדי לקבל ממנו סיוע והכוונה. הוא קידם אותנו בחמימות רבה ואמר לאמי: "אל תדאגי. הוא יהיה בידיים טובות!" הוא הורה לי להגיע כבר ביום המחרת אל המפעל בשיכון ה'.

התחלתי ללמוד את המקצוע כאשר ר' שמואל עוקב אחר התקדמותי. הוא שמח מאוד לראות כי אני מצליח ועושה חיל.

כאשר הגיע זמני להתגייס לצבא, הוא הזהיר אותי נמרצות: "אל תתגייס לצבא במסלול רגיל, כדי שלא תאבד את יראת השמים שלך! תתגייס למסגרת הנח"ל!"

לא היה זה דבר של מה בכך. למסגרת הנח"ל התקבלו רק תלמידי ישיבה, ואני לא למדתי בישיבה. ר' שמואל השתדל רבות כדי שיקבלוני לשורות הנח"ל. הוא הוסיף ועקב אחרי בימי שירותי, והיה מאושר לראות שאני מתחזק ביראת שמים.

בשלב מסוים הגעתי לקוממיות. שם שירתי בצבא ובמקביל עבדתי במפעל. ר' שמואל הוסיף ללוותני וביקש להכשיר אותי בכל תחומי ענף היהלומים. בחסדי ה', לא אכזבתי. השבעתי את רצון כל הממונים עלי, והשקעתי בכך את כל נשמת. לאחר שסיימתי לשרת בצבא, התמנית על ידי ר' שמואל לנהל את המפעל בקוממיות.

בחסדי ה', זכיתי שבני וחתני הנם כשתילי זיתים, אברכים תלמידי חכמים ויראי ה', והנכדים לומדים בתלמודי תורה. אני יכול להצהיר בוודאות: שלי ושלכם - שלו הוא! אין ספק כי אני חב לר' שמואל חלק ניכר מחיי הרוחניים והגשמיים.

אני אדאג לך לדירה

הרב רחמים ארבל ממשיך לספר את קורותיו:

כאשר עמדתי להינשא, הייתי חסר אמצעים. במשכורת שהשתכרתי סייעתי בפרנסת הורי ולא חסכתי לעצמי מאומה. מפעל היהלומים עבר אז לאשקלון, והיה עלי למצוא מקום מגורים קרוב למפעל.

שוחחתי עם ר' שמואל ועם רעייתו. הם התנגדו שארכוש דירה באשקלון כדי שלא לפגוע בחינוכם של הילדים שיוולדו לי, בעזרת ה'. "תגור בבני ברק, ואני אעזור לך", הצהיר ר' שמואל.

"קודם עלי להתחתן", אמרתי לו. "אין לי אפשרות לשלם את הסכום שהתחייבתי לתת".

"אל תדאג", הוא ענה לי. "אמור לחמיד שאני אשלם את המחצית המובטחת".

וכך היה. גם בהמשך, כאשר רכשתי דירה גדולה יותר לצורכי משפחתי המתרחבת, עזר לי ר' שמואל בסכומי עתק. הוא היה היחיד שנועצתי בו. ראיתי בו דמות של אדם מסור, אוהב ומעניק. ניסיתי להכיר לו טובה בעבודה נאמנה ונמרצת להצלחת המפעל, אך מובן שרק בורא עולם יכול לשלם לו כגמולו...

תוספת שכר

עוד סיפר הרב רחמים ארבל:

בקשתו של אחד העובדים מר' שמואל נראתה תמימה ביותר. "לצערי, איני מספיק ללטש כמות נכבדת של יהלומים, וכיוון שהשכר ניתן לפי ההספק, אני זקוק מאוד לתוספת שכר בעבור משפחתי ברוכת הילדים..."

ר' שמואל שמע את הבקשה ונעתר לה.

כאשר יצא העובד מהמשרד, ניגשתי אל ר' שמואל ואמרתי לו: "הוא עובד מחצית היום בהנהלת חשבונות, ורק מחצית היום נמצא במפעל, לכן ההספקים שלו דלים! ואיך הוא מעז לבקש תוספת?"

- - - "אף על פי כן אתן לו", הגיב בהחלטיות.

ר' שמואל ידע שהעובד מרמה אותו, אבל אם בא לבקש תוספת במשכורת, ככל הנראה הוא נצרך.

דרגות עילאיות

סיפר הר"ר יהושע קליין,
שהיה מנהל עבודה במפעל
בשיכון ה':

פעם אחת תפסנו, אני
ומנהל נוסף, עובד שגנב
אבנים יקרות והחליף
אותן באבנים גרועות
מאוד...

פנינו לר' שמואל וביקשנו
שיגיע בדחיפות למפעל.

ר' שמואל נואם בסיום משניות

"יש גנב בין הפועלים, וצריך לסלקו על אתר!" אמרנו לו. אבל ר' שמואל
שתק והרהר. לא הבנו על מה הוא חושב זמן רב כל כך.

לאחר מכן פנה אלינו במילים הבאות: "דעו לכם, מנהלי המסורים, לא ברגע
אחד אדם נופל לדרגה שפלה כל כך. אין ספק שמצבו הכספי קשה ביותר.
ודאי שצריך לפטרו, שהרי אי אפשר להשאיר מזיק בבית החרושת, אבל מנן
יתפרנסו אשתו וילדיו?! זאת ועוד, אם יתפרסם כגנב, איך ירגישו אשתו
וילדיו?!"

עמדנו נדהמים מגדלות נפשו! ר' שמואל הניח את טובתו האישית, וכולו
מחשבה איך לעזור לגנב כפוי הטובה, שהרי הוא אב לילדיו ובעל לאשתו,
ואיך יתפרנס לאחר הפיטורין...

"אל תגידו לו כלום. אני אסדר את העניין", סיים את דבריו.

הוא קרא לגנב לחדרו ושוחח עמו ביחידות. שנים רבות לאחר מכן שמענו את
תוכן השיחה, אשר היא שיעור מוסר בפני עצמו.

"תראה, ידידי, נתפסת בהחלפת סחורה". הגנב שתק ולא מצא מקום
לעצמו... "אינני יכול להעסיק אותך אצלי, אבל איני רוצה לפטר אותך
מיידית, אני חס עליך ועל אשתך וילדיך. מצא לך עבודה חילופית, ובינתיים
תוכל להמשיך לעבוד אצלי..."